

ÚLTIMA PEDRADA

TIRANA CREMA, TIRANA CREMA, CORREM-HI, CORREM-HI, FOC FOC

Mascleta al Parlament albanès

D'un país que té com a capital una ciutat anomenada Tirana, no se'n pot esperar pas gaire i si després fulleges una mica la seva història, encara menys. Quan t'assabentes que la seva màxima riquesa és l'agricultura i la mineria, et desesperes i quan saps que només tenen una carretera com a infraestructura, els hi comences a tenir simpatia. En resum, Albània, una vegada estudiada a fons, el millor que té és el temps i que és un país petit que gairebé no molesta. Però es molesten entre ells que no deixa de ser una tradició molt europea.

Com que són pocs, només tenen dos partits que per entendre'ns podríem nomenar el govern i l'oposició, i com que són petits no tenen universitats on formar als seus polítics ni tampoc a diplomàtics així que, quan estan en desacord, es llencen pedres des d'un costat i l'altra de la Plaça Major de Tirana.

La proximitat amb Europa però està fent evolucionar a Albània i darrerament deixen la guerra de pedres a la Plaça pública, per barallar-se dins el Parlament. Van dir els europeus que era més civilitzat i donava millor imatge i els albanesos que –no se sap per quins set sous– volen ser europeus, ara discuteixen allà dintre... fins que la sang se'ls hi

escalfa. Els albanesos són de sang calenta i no de discursos artificiosos. Per això, l'altre dia, tot discutint els pressupostos, de sobte es van quedar sense paraules (en tenen molt poquetes i ja les havien fet servir totes) i aleshores l'oposició que sempre té més iniciativa que el poder, va

cremar el parlament. No del tot, siguem honestos, el van socarrimar amb bengales que van llençar com si fossin en un camp de futbol.

Confessarem que la redacció s'anava posant fatxenda imaginant als albanesos a cops de bengala. Rèiem molt i imaginàvem un article divertidíssim, fins que un sonso que tenim allà va dir: Doncs sembla Espanya.

I ens vàrem quedar muts i l'article es va repartit per sorteig.